

Savjet bračnim parovima

Nedavno je papa Franjo ohrabrio bračne parove da nikada ne odlaze na počinak bez da u obitelji vlada mir (opća audijencija 13.svibnja 2015.). Nastavno na ova učenja, donosimo izvadak iz Razgovora s mons. Escrivom o nesuglasicama i svađama u braku.

30.10.2015.

Nedavno je papa Franjo ohrabrio bračne parove da nikada ne odlaze

na počinak bez da u obitelji vlada mir (opća audijencija 13.svibnja 2015.). Nastavno na ova učenja, donosimo izvadak iz Razgovora s mons. Escrivom o nesuglasticama i svađama u braku.

Osim poteškoća koje mogu nastati između roditelja i djece, neslaganja između muža i žene su također česta i povremeno ozbiljno narušavaju obiteljski mir. Koji biste savjet u tom smislu dali bračnim parovima?

Savjetovao bih im da vole jedno drugo i da shvate da, iako će se neslaganja i poteškoće pojavljivati cijeli život, ona mogu, ako se rješavaju na prirodan način, čak doprinijeti produbljivanju njihove ljubavi.

Svatko od nas ima svoj karakter, svoj osobni ukus, svoja raspoloženja - ponekad i neraspoloženja - svoje mane. Ali svi također imamo

dopadljive aspekte svoje osobnosti, i zbog tog razloga, i mnogih drugih, svakog se može voljeti. Moguće je zajedno sretno živjeti kada se svi trude ispraviti svoje vlastite mane i ne obazirati se na tuđe greške. To će reći, kada postoji ljubav koja poništava i prevladava sve što može izgledati kao razlog za hladnoću i neslaganje. S druge strane, ako muž i žena dramatiziraju svoje male različitosti i prigovaraju jedno drugome zbog mana i pogrešaka, prekidaju mir i riskiraju da će ubiti svoju ljubav.

Parovi imaju milost bračnog stanja - milost koju primaju u sakramentu Ženidbe - koja im omogućuje da žive sve ljudske i kršćanske kreposti u svom bračnom životu: razumijevanje, dobar humor, strpljenje, opraštanje, oplemenjivanje i obzir u svojim međusobnim odnosima. Važno je ne odustati, ne prepustiti se nervozi,

ponosu ili osobnim hirovima ili opsesijama. Kako bi to postigli, muževi i žene moraju rasti u unutarnjem životu i učiti od Svete Obitelji živjeti s oplemenjivanjem, iz nadnaravnih i istodobno - ljudskih razloga, kreposti kršćanskog doma. Ponavljam opet da milosti Božje neće nedostajati.

Onaj koji kaže da ovo ili ono ne može trpjeti, pretjeruje kako bi se opravdao. Trebamo od Boga tražiti snage za prevladavanje svojih hirova i provođenje samokontrole. Kada izgubimo živce, gubimo kontrolu nad situacijom. Riječi mogu postati grube i ogorčene i završimo vrijeđanjem, ranjavanjem i nanošenjem boli, iako to nismo namjeravali.

Svi bismo trebali naučiti šutjeti, čekati i reći stvari na pozitivan, optimističan način. Kad njezin muži izgubi živce, pravi je trenutak za ženu da bude posebno strpljiva dok

se on ne smiri, i obrnuto. Ako postoji istinska ljubav i stvarna želja da je se produbi, rijetko će se dogoditi da se oboje predaju lošem raspoloženju u isto vrijeme.

Još jedna vrlo važna stvar jest naviknuti se na činjenicu da nikada nismo 100% u pravu. Zapravo, može se reći da u pitanjima poput ovih, koja su obično tako sporna, što smo sigurniji da smo u potpunosti u pravu, to je sumnjivije da stvarno jesmo. Slijedeći taj način razmišljanja, poslije je lakše se ispraviti i, ako je potrebno, moliti oprost, što je najbolji način završavanja svađe. Na taj se način mir i ljubav ponovno zadobivaju. Ne potičem vas da se svađate, ali je razumljivo da ćemo se povremeno svađati s onima koje najviše volimo, zato što su to ljudi s kojima smo uvijek zajedno. Pa nećemo se svađati s nekim u Timbuktu! Stoga male prepirke između muža i žene, ako

nisu česte (i trebaju se pobrinuti da ne budu), nisu znak da nedostaje ljubavi i mogu zapravo pomoći da se ona poveća.

Naposljetku, savjetovao bih roditeljima da se nikada ne svađaju pred svojom djecom. Mogu podsjetiti jedno drugo na to određenom riječju, pogledom ili pokretom. Ako ne mogu izbjeći svađu, sve u svemu je mogu barem odgoditi za poslije, kada budu smireniji. Obiteljsko bi ozračje trebalo biti ozračje mira između muža i žene jer je mir nužni uvjet za dubok i učinkovit odgoj. Djeca bi u svojim roditeljima trebala vidjeti primjer predanja, iskrene ljubavi, uzajamne pomoći i razumijevanja. Male svakodnevne sitnice ne bi smjele sakriti od njih stvarnost ljubavi koja je sposobna prevladati sve prepreke.

Povremeno se shvaćamo preozbiljno. Svatko od nas se iznova naljuti.

Ponekad zato što je potrebno, drugi put zato što nam nedostaje duha mrtvljenja. Važno je pokazati, s osmijehom koji uspostavlja obiteljsku toplinu, da te provale bijesa ne uništavaju ljubav. Jednom riječju, život muža i žene trebao bi se sastojati u njihovoj međusobnoj ljubav i ljubavi prema djeci, jer radeći to - ljube Boga.

*Razgovori s mons. Escrivom,
Princeton New Jersey: Scepter, 1993,
br. 108.*